

กลางวันและกลางคืน

นายวิษณะ สุภนกร

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

466 7

ปีการศึกษา 2540

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 31273

วัน, เดือน, ปี 22 ก.ย. 2541

รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ได้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสนี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

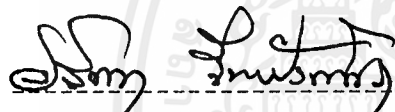

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารณ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชูณ)

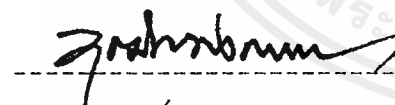

กรรมการ
(อาจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

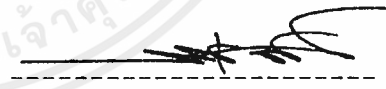

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันตึงเพชร)

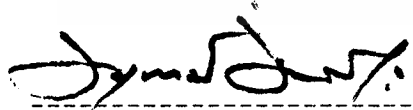

กรรมการ
(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

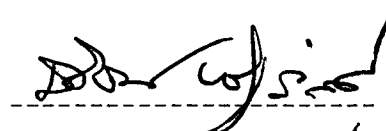

กรรมการ
(อาจารย์กันฉณา ด้าโสภี)

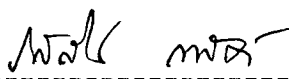

กรรมการ
(อาจารย์ยุพา ชิงกุล)

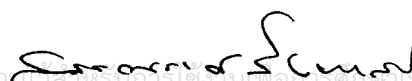

กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร สงขลา)

กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ क्षाหิวนะ)

กรรมการ
(อาจารย์ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รสลิน กาสัต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งให้ (อาจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี) แจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ข้าพเจ้าได้กำหนดแนวความคิดคือเรื่องกลางวันและกลางคืน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทั้งสองช่วงเวลาดังกล่าวพร้อมกับสร้างสรรค์งานศิลปะที่ก่อมาจากแนวความคิดกับแรงบันดาลใจและการค้นหาข้อมูลตลอดจนขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมเพื่อให้เกิดเหตุผลที่สอดคล้องกัน โดยข้าพเจ้าหวังว่าการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและรวบรวมเอกสารฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้สนใจงานศิลปะในอนาคตต่อไป

หัวข้อศิลปนิพนธ์ : กลางวันและกลางคืน

DAY AND NIGHT

ชื่อ : นายวิญญะ สุภนกร

สาขาวิชา : จิตรกรรม

ภาควิชา : วิจิตรศิลป์

ปีการศึกษา : 2540

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานศิลปะจิตรกรรมภายใต้หัวข้อเรื่อง “ กลางวัน และ กลางคืน ” ซึ่งแสดงความแตกต่างระหว่าง ช่วงเวลากลางวันและกลางคืนในกรุงเทพฯ ซึ่งเราได้เห็นเป็นภาพจินตาคือเวลากลางวัน แสงแดดทำให้การมองเห็นของเราชัดเจนซึ่ง ทำให้เห็นความทันสมัยของกรุงเทพฯ ตึกสูงระฟ้า แต่ขณะเดียวกันก็มีแหล่งเสื่อมโทรม แทรกตัวปะปนอยู่ตลอดเวลา ช่วงเวลากลางคืนเมื่อความมืดเข้าบดบังแสงสว่าง จึงทำให้ แสงไฟเข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตช่วงนี้ แสงไฟได้สร้างความสนุกสนาน ตื่นเต้น ซึ่งเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากในช่วงเวลากลางวัน ข้าพเจ้าจึงได้นำเป็นแนวความคิด สร้างสรรค์ผ่านกระบวนการของงานจิตรกรรมสีน้ำมัน มีลักษณะรูปแบบจิตรกรรม กึ่งนามธรรมที่ใช้สีและรอยแปรงแทนค่าความรู้สึกและอารมณ์ดังกล่าว ผลงานทั้งหมดมี จำนวน 4 ชิ้น ซึ่งข้าพเจ้าได้จัดลำดับขั้นตอน การพัฒนา และคลี่คลายผลงานตลอดจนการ แก้ไขไว้อย่างครบถ้วน ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และเกิดประสบการณ์อย่างมากในการสร้าง สร้างสรรค์งานศิลปะที่มีระบบ และขั้นตอนตลอดจนรู้จักการแก้ปัญหา

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณและความกตัญญูต่อคณาจารย์ทุกท่านที่ได้
อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ตลอดจนชี้แนะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจนก่อเกิดผล
สำเร็จ สิ่งใดที่ก่อเกิดเป็นความดีงามหรือสิ่งที่ได้รับประโยชน์จากศิลปินพณิชย์คุณนี้
ข้าพเจ้าขออุทิศความดีงามทั้งปวงเหล่านี้ต่อคณาจารย์ทุกท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญ	2
วัตถุประสงค์	3
ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ความมั่นคงใจและความคิดการสร้างสรรค์	4
ที่มาของแรงบันดาลใจ	4
อิทธิพล	5
แนวความคิด	15

	หน้า
บทที่ 3 การดำเนินงาน	16
ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล	
การนำข้อมูลเข้าสู่งานสร้างสรรค์	17
การสร้างภาพร่างหรือการสร้างแบบจำลอง	
เทคนิค วิธีการสร้างสรรค์	
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	28
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	
การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	
บทที่ 5 บทสรุป	37
บรรณานุกรม	38
ประวัติผู้แต่ง	39

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม	7
ภาพอิทธิพลจากศิลปิน	10
ภาพร่างของผลงานศิลปนิพนธ์	19
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 1	31
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 2	32
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 3	33
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 4	34
ภาพรายละเอียดของผลงานหมายเลข 1	35
ภาพรายละเอียดของผลงานหมายเลข 2	36
ภาพรายละเอียดของผลงานหมายเลข 3	37
ภาพรายละเอียดของผลงานหมายเลข 4	38

บทที่ 1

บทนำ

“แสงสว่าง” เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก สืบเนื่องจากมนุษย์ต้องพึ่งแสงสว่างเพื่อการมองเห็นสภาพแวดล้อมรอบตัว ในช่วงเวลา กลางวัน ดวงอาทิตย์เป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่างที่สำคัญที่สุด สามารถให้แสงสว่างไปทั่ว ทุกพื้นที่ในโลก ในเวลากลางวันมนุษย์จึงสามารถมองเห็นสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้อย่าง ชัดเจน เมื่อช่วงเวลาเปลี่ยนไปความมืดเข้ามามีบทบาทต่อสิ่งแวดล้อมมนุษย์ ความสว่าง และ ความชัดเจนหายไป ประกอบกับแสงสว่างจากดวงจันทร์ไม่สามารถตอบสนอง ความต้องการของมนุษย์ได้อย่างเต็มที่ มนุษย์จึงคิดค้น “แสงไฟ” ขึ้นมา แสงไฟเหล่านี้ ให้ประโยชน์อย่างมากมาในช่วงเวลากลางคืน ทั่วทุกหนแห่งต่างใช้ประโยชน์จากแสง ไฟกันทั่วทุกบริเวณ เช่น ไฟจากถนน รถ อาคารบ้านเรือน ร้านค้า ตึกสูง แหล่งบันเทิง ฯลฯ

แสงสว่างในตอนกลางวันและกลางคืน จึงมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิต ของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ในการดำรงอยู่ของชีวิต

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ต่างรู้สึกแออัดต่อสภาวะรอบๆตัวเนื่องจากจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น จำนวนรถในท้องถนนตลอดจนความเบียดเสียด แออัด จึงเป็นผลให้ผู้คนที่อาศัยเกิดความเบื่อหน่าย อยากหลบความวุ่นวายจากกรุงเทพฯ แต่เนื่องจากความจำเป็นทางหน้าที่ การงาน หรือด้านอื่นๆ ก็มีอาจที่จะทำตามความคิดของตนเองได้

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์งานศิลปะชุดนี้เพื่อต้องการชี้ให้เห็นว่า บางอย่างในกรุงเทพฯที่ยังสร้างความสุขเพียงแค่การมองเห็น ได้ เพียงแต่ว่าผู้คนที่ต่างไม่สนใจที่จะดูแลคิดตามภาพที่อยู่ ณ เบื้องหน้า กลับมองเพียงแค่ด้านเดียว อีกมุมมองที่ให้เห็นคือ กรุงเทพฯ พัฒนาการไปไกลมาก เกิดสถาปัตยกรรมสมัยใหม่มากมาย ตึกสูงระฟ้า แต่ในขณะที่เดียวกันแหล่งเสื่อมโทรมก็ยังปะปน หรือแทรกตัวอยู่ในทุกที่

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ในการนำเสนอผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อจะบันทึกความรู้สึกจากการสังเกตช่วงเวลากลางวันและกลางคืนในกรุงเทพฯที่ต้องพึ่งแสงสว่างและแสงไฟเพื่อใช้ประโยชน์ตามลำดับ พร้อมกับชี้ให้เห็นภาพโดยรวมของกรุงเทพฯในตอนกลางวันในปัจจุบันที่มีแต่ความทันสมัยทางเทคโนโลยี และได้สร้างสถาปัตยกรรมหรือตึกที่สวยงามอย่างต่อเนื่องแต่ในทางกลับกันยังมีแหล่งที่ขาดการพัฒนาการอยู่อีกมากที่มักจะถูกแทรกตัวปะปนกับแหล่งที่เจริญทันสมัยหรืองดงามเหล่านั้น ส่วนในเวลากลางคืนแสงไฟและแสงสีเหล่านี้ทำให้กรุงเทพฯดูมีชีวิตชีวาที่แตกต่างไปจากการที่ได้เห็นในตอนกลางวัน โดยสิ้นเชิง เมื่อถูกกลบเกลื่อน ปิดบัง ส่วนที่ไม่ได้ออกจากการมองเห็นหรือถูกพรางด้วยแสงสีในตอนกลางคืน ข้าพเจ้าต้องการเสนอภาพรวมของกรุงเทพฯ และศึกษานำเอาความคิดและความรู้สึกภายในผลงานเข้ากันธาตุทางทัศนศิลป์แสดงออกในงานศิลปะ ในลักษณะงานจิตรกรรมสีน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการศิลปนิพนธ์

โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้าในรูปแบบงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) โดยกำหนดขอบเขตให้เป็นเรื่องของความรู้สึกที่ได้เห็นแสงสว่าง (แสงแดด) กับแสงไฟในกรุงเทพฯ ผ่านกระบวนการทำงานจิตรกรรมสีน้ำมันและมีการแบ่งภาพเป็นสองภาพ เพื่อต้องการเปรียบเทียบความรู้สึกที่ได้จากสองช่วงเวลาดังกล่าว มาแสดงพร้อมกัน โดยข้าพเจ้าเริ่มจากการสังเกตสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวข้าพเจ้า และจึงเริ่มถ่ายรูปการเก็บข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นจึงเริ่มทำภาพร่าง (sketch) โดยมีลักษณะ “กึ่งนามธรรม” เพื่อตัดทอนรายละเอียดลง โดยมีที่มาจากสถานที่จริง การขยายงาน ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานด้วยงานลักษณะงานจิตรกรรมสีน้ำมัน เพราะบุคลิกและลักษณะพิเศษของสีน้ำมันสามารถเอื้ออำนวยให้งานตรงกับความต้องการและความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ เช่น เรื่องการทับซ้อนของสี เรื่องความหนาของสี ลักษณะพื้นผิวของสีน้ำมัน การใช้สีน้ำมันสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ตรงและชัดเจนเป็นที่สุด ผลงานมีขนาด 150 X 200 ซม. วางต่อกันสองภาพ เพื่อเน้นให้เห็นถึงความกว้างไกลของพื้นที่ และเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างแสงแดดกับแสงไฟที่ชัดเจนขึ้น

บทที่ 2

ความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

งานศิลปะทุกแขนงควรจะให้เนื้อหาของผลงานสนับสนุนกับแนวความคิดของตัวศิลปินเองในการจะสร้างสรรค์งานให้มีคุณภาพมากที่สุด ควรผ่านการไตร่ตรองทางความคิด อาจเสนอในเรื่องความเป็นจริงหรือผ่านจินตนาการก็ได้ แต่ละแนวความคิดล้วนมีที่มาเพื่อสนับสนุนความคิดได้ในลำดับขั้นตอนต่อไป

ที่มาและแรงบันดาลใจ

ธรรมชาติในการสร้างสรรค์งานศิลปะจะแตกต่างกันออกไปตามความพอใจของแต่ละคน โดยส่วนตัวข้าพเจ้าชอบทำงานในลักษณะจิตรกรรมทิวทัศน์เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าชอบสังเกตดูสภาพแวดล้อมรอบตัวโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นทุ่งหญ้า ตึก อาคารบ้านเรือนทั้งเก่าและใหม่ ฯลฯ ข้าพเจ้ารู้สึกอิสระในการคิดเพิ่มเติมจากการมองเห็นจากสถานที่จริง ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานจิตรกรรมทิวทัศน์ข้าพเจ้าจะโต้ตอบกับมุมมองอย่างรวดเร็ว ถับปล้น ปลดปล่อยอารมณ์ให้คล้อยตามความรู้สึกอิสระในขณะที่ทำงานอยู่ในงานชุดศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้ากลับมีมุมมองมากขึ้น คือข้าพเจ้าเกิดความประทับใจต่อช่วงเวลากลางคืนในกรุงเทพฯ ซึ่งแสงไฟและแสงสีทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น สนุกสนาน ข้าพเจ้าจึงมีความคิดที่จะนำความรู้สึกจากการมองเห็นกรุงเทพฯ ในช่วงเวลากลางวันและกลางคืนนำมาเปรียบเทียบกันเพื่อชี้ให้เห็นความงามของแต่ละช่วงเวลา ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของแสงสว่างและแสงสีที่มีผลต่อทิวทัศน์หรือสถาปัตยกรรมให้เกิด

การเปลี่ยนแปลงทั้งในทางสายตาและในทางอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้เองที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

อิทธิพลทางความคิดสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้นบ่อยครั้งที่เกิดปัญหาขึ้นมาโดยหากำตอบได้ยากเหลือเกิน บางครั้งสร้างงานศิลปะขึ้น โดยที่ขัดแย้งกับนิสัยตนเอง ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัญหาที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้เป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ทราบว่าจะหยิบอะไรมาสร้างสรรค์ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความอึดอัดโดยตลอดเวลา ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่ข้าพเจ้าคนเดียวที่เกิดปัญหาขึ้น แต่ข้าพเจ้าได้พบทางออกหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ ซึ่งได้นำมาสู่การสร้างงานชุดนี้ของข้าพเจ้าได้ โดยจำแนกเป็นหัวข้อหลัก 2 ข้อ

1. อิทธิพลทางแนวความคิดที่ได้จากรูปถ่ายตามนิตยสาร

จุดเริ่มต้นทางแนวความคิดสร้างสรรค์งานศิลปะของข้าพเจ้า เนื่องจากเมื่อข้าพเจ้ารู้สึกติดตันทางความคิดข้าพเจ้าสร้างภาพร่าง โดยตั้งหัวข้อให้ตัวเองทุกวัน ข้าพเจ้าทำไปอย่างไร้จุดหมายผนวกกับความเครียดที่ประดังเข้ามาอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าจึงหยุดพักเพื่อที่จะเริ่มต้นใหม่ ระหว่างนี้ข้าพเจ้าได้เปิดนิตยสารเล่มหนึ่ง ภายในเล่มข้าพเจ้าพบภาพถ่ายที่สวยงามอยู่หลายภาพ แต่มีอยู่ภาพหนึ่งเป็นภาพทิวทัศน์ของพัทธาตอนกลางคืนที่เต็มไปด้วยแสงสีสวยงามมาก ข้าพเจ้าได้ลองเขียนภาพตามรูปถ่ายดังกล่าว ผลที่เกิดหลังจากนั้นคือข้าพเจ้ารู้สึกอิสระในการที่จะป้ายพู่กัน แต่แต่ละครั้งลงไปในกระดาษแผ่นนั้น จากนั้นข้าพเจ้าจึงได้ทดลองทำอีกหลายครั้งตลอดจนข้าพเจ้าได้ลองถ่ายภาพด้วยตนเองเพื่อเลือกมุมมององค์ประกอบภาพ ตลอดจนช่วงเวลาที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้ภาพที่มีลักษณะตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

2. อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

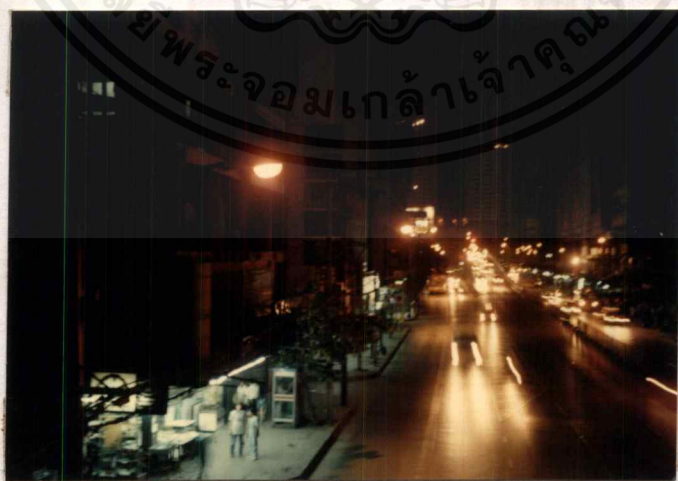
ในแต่ละวันข้าพเจ้าต้องเดินทางผ่านย่านรามคำแหงทั้งในตอนเช้าและตอนเย็นจนถึงค่ำอยู่เกือบทุกวัน ความจำเจกับเส้นทางทำให้ข้าพเจ้าเริ่มคิดถึงบางสิ่งให้มากกว่าที่จะปล่อยให้รถเมล์พาร่างข้าพเจ้า ไปถึงจุดหมายโดยเปล่าประโยชน์ ข้าพเจ้าจึงเริ่มคิดย้อนกลับไปพร้อมกับประมวลภาพรวมๆ ในเรื่องที่ผ่านมา จนข้าพเจ้าเริ่มได้ข้อสรุปกับตัวเองว่าเมื่อเห็นบรรยากาศของตอนเช้าถึงตอนบ่ายผู้คนคู่มือความรู้สึกที่อัดอั้นทั้งกับตัวเองและคนรอบข้าง สภาพของย่านรามคำแหงคุณแล้วไม่น่าอยู่เสียเลย เต็มไปด้วยความแออัด เบียดเสียด ผู้คนเดินขวิกไขว่ ผนวกกับอากาศร้อนอบอ้าว ยิ่งทำให้ทุกอย่างที่กล่าวมาคุณเลวร้ายขึ้นกว่าเดิม

ในทางกลับกันรามคำแหงในช่วงกลางคืน ซึ่งมีร้านค้าตั้งเต็มริมทางเท้า ในแต่ละร้านล้วนต้องใช้ไฟในการขายสินค้าทั้งสิ้น คุณแล้วให้ความรู้สึทที่แปลกตาเป็นอย่างมากเมื่อแสงสีจากดวงไฟสาดส่องผ่านผู้คนในจำนวนที่ไม่แตกต่างจากช่วงกลางวัน แสงไฟเหล่านี้สามารถสร้างความครึ้นเครง สนุกสนานให้กับผู้คนที่เดินคุณสินค้าทำให้เกิดการเคลื่อนไหวระหว่างคนกับแสงไฟ คุณแล้วยิ่งสร้างความประทับใจแก่ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก จากนั้นข้าพเจ้าเริ่มมีความคิดอย่างคร่าวๆ ข้าพเจ้าจึงเริ่มเดินทางไปตามที่ต่างๆ ของกรุงเทพฯ เช่น ห้างสรรพสินค้า แหล่งสถานเริงรมย์ ทั้งตอนกลางวันและกลางคืนเพื่อหาข้อมูลจากสถานที่จริงและคุณในลักษณะเชิงเปรียบเทียบจากสถานที่ต่างๆ ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนเพื่อช่วยสนับสนุนความคิดในการสร้างสรรค์งานศิลปะของข้าพเจ้าให้มีเนื้อหาที่เป็นเหตุเป็นผลและมีสาระมากยิ่งขึ้น

ภาพอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

ภาพถ่ายอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม (1)

ภาพถ่ายจากอิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม (2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากอิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม (3)

ภาพถ่ายจากอิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม (4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากอิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม (5)

ภาพถ่ายจากอิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม (6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Vincent Van Gogh เป็นศิลปินที่สร้างสรรค์งานศิลปะที่มีลักษณะงานจิตรกรรม งานของ Van Gogh จะเน้นรอยแปรงที่เข้มข้น หนักแน่น ซึ่งถือเป็นจุดเด่นของศิลปินผู้นี้ ข้าพเจ้าได้รับ อิทธิพลจากศิลปินผู้นี้ในเรื่องของรอยแปรง และสีจากผลงานของ Van Gogh เป็นอย่างมากในการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

Claude Monet ศิลปินลัทธิ Impressionism อีกท่านหนึ่งที่ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไว้มากมาย อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจาก Monet คือการสร้างงานที่เกี่ยวกับเรื่องเป็นเวลา Monet ได้สร้างงานที่เป็นรูปกองฟางขึ้นหลายภาพซึ่งในแต่ละภาพล้วนเป็นภาพจากมุมเดียวกันแต่ต่างกันในเรื่องเป็นเวลา

รูปอิทธิพลจากศิลปิน

ภาพถ่ายอิทธิพลจากผลงานของ Vincent Van Gogh

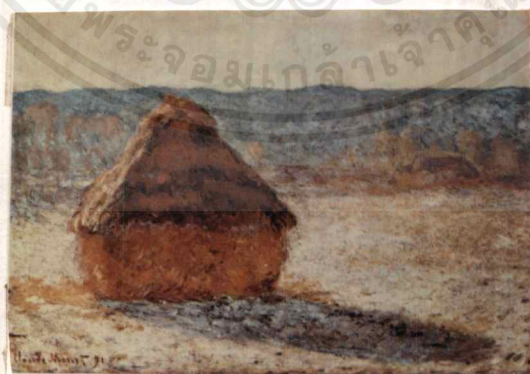
Vincent Van Gogh (1853-90). "Stary Night." 1889. Oil. 28.9 X 35.9 inches.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Vincent Van Gogh (1853-90). "Sunflowers." 1887. Oil. 23.4 X 39.4 inches.

ภาพถ่ายอิทธิพลจากผลงานของ Claude Monet

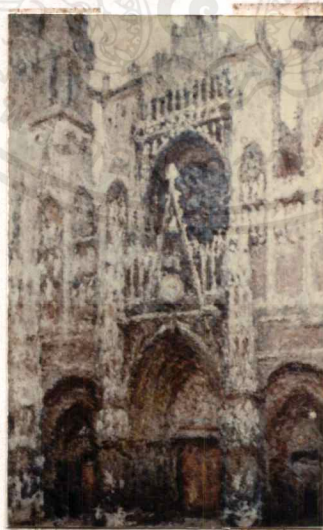
Claude Monet (1841-1926). "Haystack in Winter." 1891. Oil. 25.7 X 35.1

inches.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Claude Monet “Haystack at Sunset , near Giverny.” 1891. Oil, 29.25 X 36.7 inches.

Claude Monet (1840-1926). “ Rouen Cathedral. The Portal , Morning Sunshine.

Harmony in Blue.” 1894. Oil. 35.5 X 24.6 inches.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

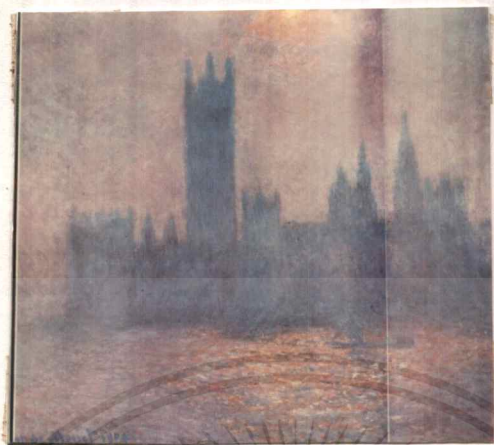

Claude Monet “ Rouen Cathedral. The Portal and the Albane Tower. Full Sunlight. Harmony in Blue and Gold.” 1894. Oil. 42.1 X 28.5 inches.

Claude Monet “ Rouen Cathedral. The Portal and the Albane Tower. Morning Effect. Harmony in White.” 1894. Oil. 42.7 X 28.5 inches.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Claude Monet (1840-1926). “ The Houses of Parliament. Effect of Sunlight in the Fog. ” 1904. Oil. 31.6 X 35.9 inches.

ภาพถ่ายอิทธิพลจากผลงานของ Camille Pissarro

Camille Pissarro (1831-1903). “ Boulevard Montmartre , Night Effect. ” 1897.

Oil. 21 X 25.35 inches.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ในระหว่างเวลากลางวันและกลางคืนในกรุงเทพฯปัจจุบันนี้ทำให้ข้าพเจ้าสังเกตเห็นถึงความแตกต่างทางความรู้สึกได้โดยตลอดจนได้ความรู้สึกว่าช่วงเวลากลางวัน “แสงสว่าง” จากดวงอาทิตย์สามารถทำให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆที่แวดล้อมตัวเราอยู่ได้อย่างชัดเจน ในขณะที่เวลากลางคืนพลังแสงสว่างของดวงอาทิตย์ถูกบดบังรัศมีด้วยความมืดและแสงสว่างจากดวงจันทร์ไม่สามารถให้แสงสว่างและสนองความต้องการของมนุษย์ได้อย่างเต็มที่ที่มนุษย์จึงคิดค้นและพัฒนากาการให้แสงสว่างในตอนกลางคืนเริ่มตั้งแต่ การใช้เทียน ตะเกียง จนมาถึงหลอดไฟ ฯ ซึ่งให้แสงสว่างได้ตามความต้องการของมนุษย์ และได้พัฒนาการมาจนมีสีในช่วงเวลาต่อมา

ข้าพเจ้าต้องการที่จะเปรียบเทียบสองช่วงเวลาดังกล่าวในข้างต้นคือ ในช่วงเวลากลางวัน เมื่อ “แสงสว่าง” ได้ให้ความชัดเจนในการมองเห็นกับเราแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้สังเกตเห็นสิ่งแวดล้อมได้ทุกซอกทุกมุมและครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ จนได้ข้อสรุปว่าในช่วงเวลากลางวันของกรุงเทพฯ บุคปัจจุบันนี้มีความเจริญและทันสมัยกว่าแต่ก่อนเป็นอย่างมาก ความเจริญทางเทคโนโลยีได้สร้างสถาปัตยกรรม หรือตึกสูงที่สวยงามได้ แต่ในขณะที่เดียวกันข้าพเจ้ากลับยังเห็นแหล่งที่ขาดการพัฒนาและถูกละเลยจนกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรมปะปนหรือแทรกตัวอยู่ในแหล่งเจริญทันสมัยควบคู่กันไป แต่ในช่วงเวลากลางคืนเมื่อแสงอาทิตย์อ่อนแสง ความมืดเข้าปกคลุมทั่วทุกบริเวณ มนุษย์จึงต้องใช้แสงไฟเพื่อการมองเห็นหรือประโยชน์ใช้สอยด้านอื่นๆ เมื่อข้าพเจ้าสังเกตเห็น ข้าพเจ้ากลับมองเห็นความสวยงามของแสงไฟ หรือแสงสีเหล่านี้ยังได้ให้ความรู้สึกสนุก ตื่นเต้น โดยตลอดเวลาแสงไฟเหล่านี้จะพบทั่วทุกบริเวณ เช่น ไฟจากยานพาหนะ ถนน จากสถาบันเทิจ สถาปัตยกรรม อาคาร บ้านเรือน ไฟจากป้ายโฆษณา ฯลฯ

ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงความรู้สึกที่แตกต่างของสองช่วงเวลาดังกล่าวที่ต้องใช้แสงสว่างเหมือนกันแต่ได้ให้ความรู้สึกจากการมองเห็นต่างกัน

บทที่ 3

การดำเนินงาน

ในการที่จะนำเอาแนวความคิดสร้างสรรค์มาสร้างเป็นงานศิลปะนั้นย่อมจะต้องมีกรรมวิธีในการดำเนินงาน ซึ่งแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไปตามความถนัด วิธีที่จะนำความคิดหรือจินตนาการออกมาเป็นงานศิลปะจำเป็นต้องมีขั้นตอนที่เหมาะสมหรือว่าตามความถนัดของศิลปิน ซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

การหาข้อมูลเพื่อเก็บบันทึกและศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์นั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเดินทางหาข้อมูลอย่างมากในการทำงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เนื่องจากลักษณะงานของข้าพเจ้ามี 2 ลักษณะ คือกลางวันและกลางคืน ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องหาข้อมูลทั้งสองช่วงเวลา อีกสิ่งที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญมากในงานชุดนี้คือ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอรูปแบบงานที่ไม่ซ้ำกัน ข้าพเจ้าจึงต้องเปลี่ยนสถานที่หรือมุมมอง เพื่อการพัฒนาในผลงานชิ้นต่อไป ในระยะเริ่มแรกในการหาข้อมูล ข้าพเจ้ามองถึงความแตกต่างของเรื่องสภาพกลางวันที่คุณเสื่อมโทรม แต่ในตอนกลางคืนแสงจากไฟกลับทำให้ดูสวยงาม ช่วงแรกสถานที่ที่ข้าพเจ้าไปหาข้อมูลในตอนกลางวันคือย่านรามคำแหง บางกะปิ เพราะสภาพของสถานที่ดังกล่าวขาดการดูแลรักษา แต่ในตอนกลางคืนข้าพเจ้าจะไปตามแหล่งท่องเที่ยว เช่น สยามสแควร์ พัฒน์พงษ์ ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นไฟจาก

ป้ายโฆษณาตามหน้าร้านต่างๆ แสงไฟเหล่านั้นได้ให้ความงามเป็นจุดๆเนื่องจากสภาพภายในบังคับ

จากนั้นข้าพเจ้าจึงได้สังเกตสภาพของกรุงเทพฯทั้งกลางวันและกลางคืน และได้สังเกตผลของการกระทบกันระหว่างแสงแดดกับสิ่งของ แสงไฟเวลากลางคืนสอดคล้องในทิศทางใด เพื่อที่จะนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ต่อไป

การนำข้อมูลสู่การสร้างสรรค์

เมื่อมองย้อนกลับไปในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ลักษณะงานของข้าพเจ้าจะใกล้เคียงกันมาก คือจะมีลักษณะเป็นงานจิตรกรรมกึ่งนามธรรม โดยอาศัยการถ่ายภาพในตอนกลางคืนเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อถึงชุดศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้ากลับมีมุมมองกว้างขึ้นและได้เพิ่มเติมช่วงกลางวันเข้าไปในงานอีกด้วย เรื่องราวจะออกไปในลักษณะเมืองในปัจจุบัน ข้อมูลจะใกล้ตัวเป็นอย่างมาก เมื่อข้าพเจ้าถ่ายภาพเก็บข้อมูลแล้วจึงคัดเลือกอีกชั้นตอนหนึ่ง โดยนำรูปภาพมาตัดต่อหรือประกอบกันเป็นสองภาพ เพื่อรวมเป็นหนึ่งเดียว โดยแยกเฉพาะช่วงเวลาเท่านั้น

การสร้างภาพร่างหรือแบบจำลอง

ข้าพเจ้าเลือกรูปภาพนำมาประกอบกันแล้วจึงเลือกมาทำแบบร่างอีกชั้นตอนหนึ่ง การทำแบบร่าง (sketch) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในการสร้างงานของข้าพเจ้าสืบเนื่องจากข้อมูลที่ข้าพเจ้าใช้มาสร้างงานเป็นแค่รูปภาพจากการถ่ายรูปเท่านั้น ซึ่งจะทำให้อารมณ์ในทางศิลปะได้น้อยมาก จึงต้องผ่านกระบวนการทำแบบร่างเพื่อที่จะใช้ลักษณะเฉพาะตัวในการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ตัดทอนองค์ประกอบที่มีอยู่ในภาพถ่าย เมื่อเริ่มสร้างภาพร่างข้าพเจ้าจะใช้สีอะครายลิก (Acrylic) กับกระดาษเทา-ขาว คุณสมบัติของสีอะครายลิกตามความรู้สึกของข้าพเจ้าจะมีลักษณะคล้ายกับสีน้ำมันแต่ต่างกันตรงสี

อะครายลิกใช้น้ำเป็นตัวทำละลายเท่านั้น อีกเหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกสีอะครายลิกในการทำภาพร่างคือ คุณสมบัติที่แห้งเร็ว สามารถเขียนทับซ้อนได้เช่นเดียวกับสีน้ำมัน

เมื่อเริ่มสร้างภาพร่าง ข้าพเจ้าเริ่มด้วยการสร้างองค์ประกอบเป็นอย่างแรก จากนั้นจึงใช้รอยแปรงที่ฉับไว เพื่อสร้างความสนุกสนาน ตื่นเต้นในช่วงเวลากลางคืน ขณะที่ในช่วงเวลากลางวัน ข้าพเจ้าใช้เกรียงในการสร้างภาพ สาเหตุที่ใช้คือในช่วงเวลากลางวันแสงแดดทำให้เราเห็นสิ่งต่างๆ ได้อย่างชัดเจน เกรียงจึงมีส่วนสำคัญในการสร้างภาพ โครงสร้างของตึกหรือเมืองได้มั่นคง แข็งแรงกว่าอุปกรณ์อย่างอื่น

ในการสร้างภาพร่างของข้าพเจ้าจะมีการตัดทอนบางส่วนจากภาพถ่ายออก เพื่อความเหมาะสมกับองค์ประกอบที่ข้าพเจ้ากำหนดไว้ และใช้สีแทนความรู้สึกของช่วงเวลา ข้าพเจ้าใช้สีวรรณะร้อนแทนช่วงเวลากลางคืน เพราะว่าสีวรรณะนี้แสดงถึงความตื่นเต้น ไม่อยู่นิ่ง รู้สึกสนุกอยู่ตลอด ส่วนช่วงเวลากลางวัน ข้าพเจ้าใช้สีวรรณะเย็น โดยผสมสีให้ออกมาในโทนสีเทาเพื่อให้เกิดความรู้สึกอึมครึม ความหงอยเหงา แต่มีบางส่วนที่ใช้สีใสๆ เพื่อแทนบรรยากาศในภาพที่สดใสเช่นกัน

ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 5

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 7

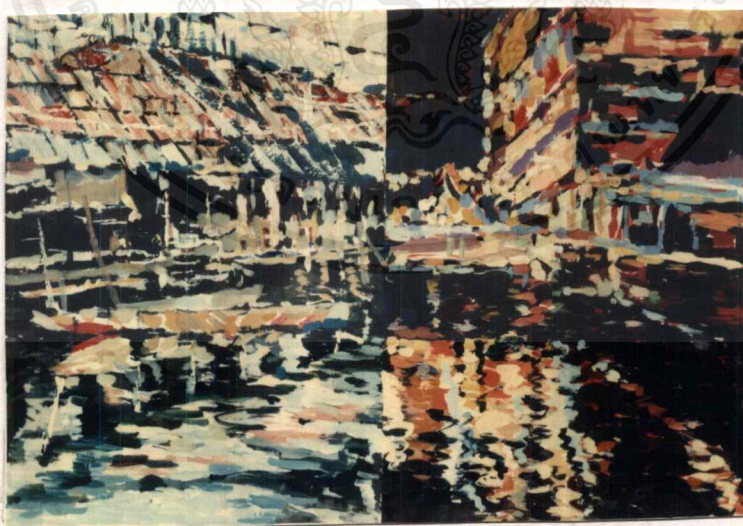

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 9

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 11

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 13

วิเคราะห์ภาพร่างผลงาน

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้านำภาพถ่ายจาก 2 สถานที่และ 2 ช่วงเวลามารวมกัน ทำให้ดูแล้วขาดการเชื่อมโยงและขาดการประสานกันของเส้นทำให้ดูเหมือนตัดต่อภาพมากเกินไป เรื่องของสียังแสดงความรู้สึกได้ไม่ตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการมากนัก

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4

องค์ประกอบของภาพยังไม่ลงตัวเท่าที่ควร แต่ข้าพเจ้าชอบภาพทางด้านกลางคืนเพราะแสงไฟที่ประดับตามต้นไม้ให้ความรู้สึกแปลกตา แต่ภาพด้านกลางวันดูสกปรก และแสงแดดยังใช้สีแทนความรู้สึกได้ไม่ดี

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 10

ข้าพเจ้าเปลี่ยนขนาดของงานให้ดูแคบลงทำให้ยังได้ผลไม่เต็มที่ เกิดการบีบรัดและองค์ประกอบถูกบังคับมากเกินไป ภาพทั้ง 2 ด้านขาดการประสานกันจนทำให้ดูไม่เป็นภาพเดียวกัน

ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 11

ข้าพเจ้าเลือกมุมมองที่สูงแต่ผลที่ได้คือมุมมองนั้นกลับดูธรรมดาเกินไป และรอยแปรงทางด้านกลางคืนยังดูเท่ากันทำให้ไม่เกิดระยะใกล้ ไกล

เทคนิค วิธีการสร้างสรรค์

เมื่อสิ้นสุดการสร้างภาพร่าง ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างมาคัดเลือกกับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จากนั้นจึงเริ่มสร้างผลงานจริง ข้าพเจ้าได้แบ่งภาพเป็น 2 ภาพซึ่งมีขนาดเท่ากันคือ 150 X 200 ซม. จากนั้นจึงนำผ้าใบมาขึงกับเฟรมไม้ โดยใช้อุปกรณ์การยิงเพื่อให้ผ้ากับเฟรมติดกัน จากนั้นจึงเริ่มทาสีรองพื้น สีที่ใช้มีคุณสมบัติเหมือนสีอะครายลิกมาก เนื้อสีต้องไม่เป็นแปง ข้าพเจ้านำสีมาผสมกับน้ำในอัตราส่วน 70 : 30 ในการทาสีครั้งแรกเพราะข้าพเจ้าต้องการให้สีเข้าไปอุดในเนื้อผ้าให้สนิท จากนั้นจึงเพิ่มความข้นของสีขึ้นในการทาสีชั้นต่อไปเพื่อให้เนื้อสีเกาะกับผ้ามากขึ้น เมื่อสิ้นสุดชั้นตอนในการเตรียมเฟรมแล้ว ข้าพเจ้าจึงทำการร่างภาพลงบนเฟรม โดยร่างจากภาพร่างที่ลงตัวที่สุด โดยกำหนดให้ขนาดและมาตราส่วนเท่ากับภาพร่าง จากนั้นจึงใช้สีน้ำมันเดินเส้นตามภาพร่าง การลงสีข้าพเจ้าต้องการรอยแปรงที่ดูสนุกสนาน แข็งแรง เมื่อลงสีจนเต็มภาพแล้วข้าพเจ้าจึงเน้น โครงสร้างให้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยน้ำหนักของสีที่เข้มข้นกว่าเดิม จากนั้นข้าพเจ้าจึงลงสีทับซ้อนกัน ไปมาจนเกิดความหนาหรือทำให้เกิดมิติของสีในด้านเวลากลางคืน แต่ในด้านเวลากลางวันข้าพเจ้าจะใช้เกรียงเน้น ส่วนที่เป็นเส้นหรือ โครงสร้างของสถาปัตยกรรม เพื่อให้ดูแข็งแรง และมั่นคง

การที่จะรู้สีว่าการสร้างสรรค์ผลงานได้สำเร็จลงแล้วนั้นจะต้องผ่านกระบวนการสร้างสรรค์อย่างชำนาญและต่อเนื่องมา โดยตลอด ทั้งยังต้องผ่านการไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบแล้วข้าพเจ้าจึงมั่นใจได้ว่าผลงานศิลปะชิ้นนั้นได้เสร็จอย่างสมบูรณ์

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ในการสร้างงานศิลปะนั้น องค์ประกอบของภาพมีความสำคัญเป็นอย่างมาก สืบเนื่องจากองค์ประกอบศิลป์สามารถบ่งชี้ว่างานศิลปะชิ้นนั้นดีหรือไม่ อย่างไร

องค์ประกอบศิลป์ที่ข้าพเจ้าใช้ในการทำงานชุดศิลปนิพนธ์มีความสำคัญอย่างมาก ข้าพเจ้าได้นำองค์ประกอบที่มีอยู่จริงในเมืองที่รายล้อมรอบตัวมนุษย์ทุกคนไว้ ข้าพเจ้าใช้เส้น perspective เป็นเส้นนำสายตาของภาพเป็นหลัก โดยนำมาผสมผสานกับอีกภาพหนึ่งให้ดูกลมกลืน ไม่ขัดตา องค์ประกอบในงานเกิดจากการถ่ายภาพ โดยเลือกมุมมองจากสถานที่จริงเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจะได้สอดคล้องกับแนวความคิดที่กล่าวไว้ข้างต้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

นักประพันธ์ใช้ถ้อยคำแสดงความคิด นักดนตรีใช้เสียงถ่ายทอดอารมณ์ทางดนตรี ทัศนศิลป์ใช้ทัศนธาตุอันได้แก่ เส้น (line) นำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา (tone) ที่ว่าง (space) สี (colour) และลักษณะผิว (texture) สร้างรูปทรงเพื่อสื่ออารมณ์ทางความคิด

ศิลปินอาจสร้างรูปด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่โดยความจริงแล้ว ถึงแม้จะใช้ธาตุใดธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ธาตุอื่นๆก็จะปรากฏตัวตามมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นมาในงานชิ้นหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นมาพร้อมกับเส้นด้วย หรือเมื่อใช้สีระบายลงในแผ่นภาพ ทัศนธาตุที่ปรากฏ

จะมีทั้งเส้นที่เป็นขอบเขตของรูปร่างของสี มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีที่ว่างรอบๆบริเวณสี และจะมีลักษณะผิวที่หยาบหรือละเอียด มันหรือด้านของสีที่ระบายลงไป¹

ข้าพเจ้าได้จำแนกทัศนธาตุในผลงานของข้าพเจ้าออกดังนี้

1. สี ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทัศนธาตุที่มีบทบาทมากที่สุดคือ สี ข้าพเจ้าใช้ทั้งวรรณะร้อนและเย็น เหตุผลที่ใช้ทั้ง 2 วรรณะคือ ลักษณะงานของข้าพเจ้าจึงแบ่งเป็น 2 ภาพแล้วรวมเป็น 1 เดียวในด้านที่แสดงค่านกลางวันข้าพเจ้าใช้สีโทนเย็นซึ่งให้ความรู้สึกอุ่นๆยามเมื่อถูกแสงแดดฉาบ สีที่ข้าพเจ้าใช้มากคือ น้ำเงิน ม่วง เขียวเทา เทา ฟ้ำ น้ำตาลเทา เหลือง-ฟ้าอ่อน

ส่วนในเวลากลางคืน ข้าพเจ้าใช้สีวรรณะร้อนมากกว่าวรรณะเย็น คิดเป็นอัตราส่วน 90 : 10 เหตุผลที่ใช้วรรณะร้อนในตอนกลางคืนคือ สีในกลุ่มนี้สามารถสร้างความตื่นเต้น สนุกสนาน เร้าอารมณ์ได้อย่างต่อเนื่อง สีที่ใช้ในชุดศิลปนิพนธ์คือ แดง แดงส้ม ส้มเหลือง เหลืองอ่อน ชมพู ชมพูอ่อน ฯลฯ

2. รอยแปรง รอยแปรงเป็นตัวสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดีในช่วงเวลากลางวัน ข้าพเจ้าจะใช้รอยแปรงในการร่างภาพและขึ้นโครงสี จากนั้นข้าพเจ้าใช้เกรียงเป็นตัวคัด form อีกชั้นตอนหนึ่ง เหตุผลที่ข้าพเจ้าใช้เกรียงคือ ข้าพเจ้าต้องการให้เมืองในความรู้สึกของข้าพเจ้ามีความคมชัด การปาดแต่ละครั้งจะได้ plane ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างสถาปัตยกรรมเป็นอย่างดี ส่วนในช่วงเวลากลางคืนข้าพเจ้าจะใช้รอยแปรงในการสร้างงานจนถึงขั้นเสร็จสมบูรณ์เพราะการมองเห็นได้ไม่ชัดเจนในเวลากลางคืนจะต่างจากเวลากลางวัน รอยแปรงจะมีทั้งขนาดเล็กและใหญ่ต่างกันไป และขึ้นอยู่กับระยะใกล้ไกลของภาพด้วย รอยแปรงที่ปรากฏเกิดจากการวาดอย่าง

¹ ศาสตราจารย์ขลุ่ย นิมเสมอ , องค์ประกอบของศิลปะ , (กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด , 2534) , หน้า 27

รวดเร็ว ผลที่เกิดขึ้นคือความสนุกสนานยามเห็นแสงไฟที่ระยิบระยับในช่วงเวลากลางคืน รอยแปรงและสีจะเป็นตัวกำหนดบทบาทในงานข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

3. เส้น ในงานชุดนี้ เส้นเกิดจากมุมมองของเมืองที่ข้าพเจ้าเลือกสรรแล้วจาก ภาพถ่ายจะมีลักษณะนำสายตามีการกำหนดระยะใกล้ไกลด้วยเส้นและเส้นยังเป็นตัว เชื่อมโยงภาพ 2 ภาพในงานให้ผสานรวมเป็นหนึ่งได้อีกด้วย

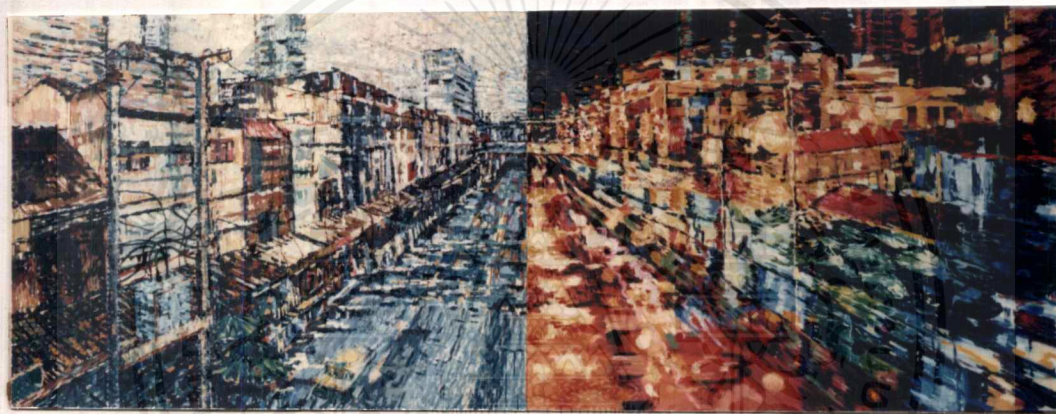

ภาพผลงานสร้างสรรค์ในโครงการศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 1

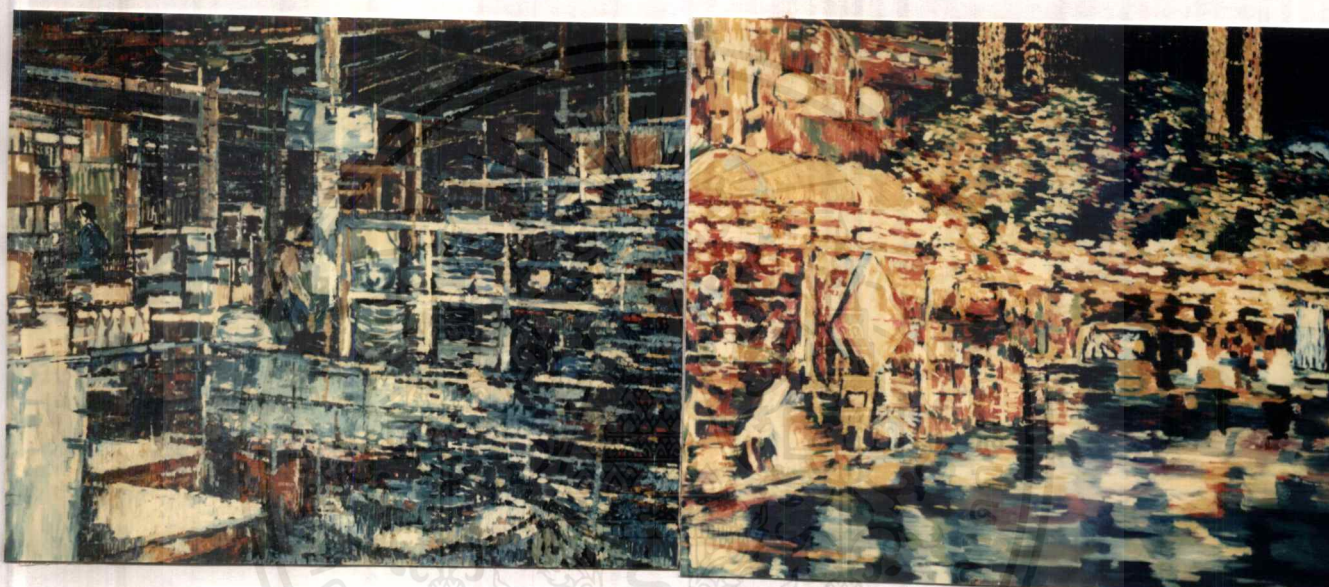

กลางวันและกลางคืน หมายเลข 1 1997 , สีน้ำมัน , 150 X 400 ซม.

Day and Night No. 1 1997 , Oil , 150 X 400 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 2

กลางวันและกลางคืน หมายเลข 2 1997 , สีน้ำมัน , 150 X 453 ซม.

Day and Night No.2 1997 , Oil , 150 X 453 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

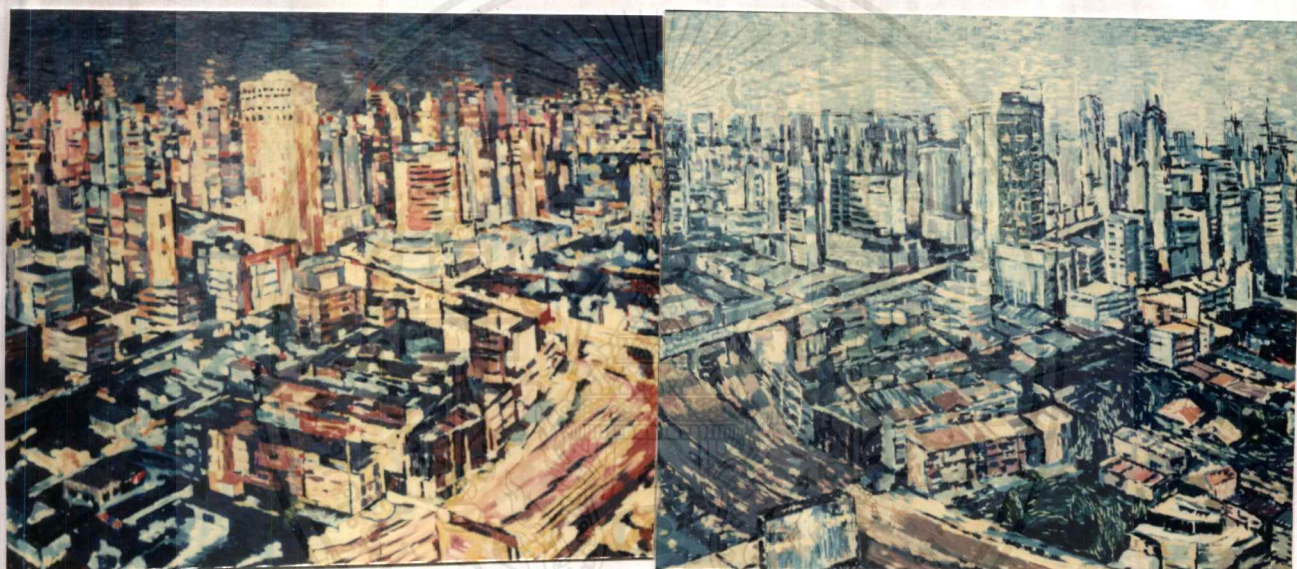
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 3

กลางวันและกลางคืน หมายเลข 3 1998 , สีน้ำมัน , 150 X 400 ซม.

Day and Night No. 3 1998 , Oil , 150 X 400 cm.

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 4

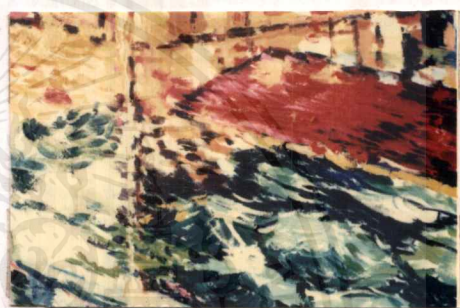
กลางวันและกลางคืน หมายเลข 4 1998 , สีน้ำมัน , 150 X 400 ซม.

Day and Night No. 4 1998 , Oil , 150 X 400 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

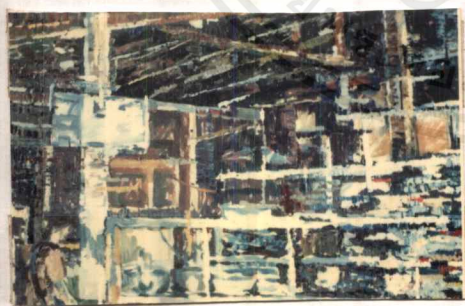
ภาพรายละเอียดของผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพรายละเอียดของผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรายละเอียดของผลงานศิลปะนิพนธ์หมายเลข 2

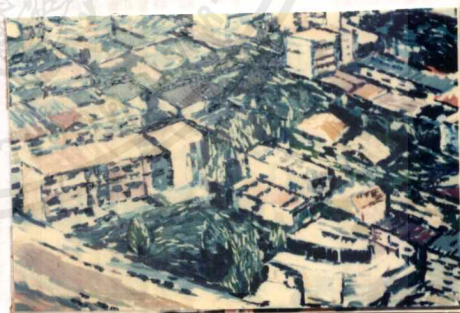
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรายละเอียดของผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรายละเอียดของผลงานศิลปนิพนธ์หมายเลข 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงานศิลปะนิพนธ์

ผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าเลือกจากภาพร่างชิ้นที่ 1 โดยเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบจากเดิมคือเหมือนการต่อภาพมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงได้แก้ไขมุมมองให้มองไปได้ไกลกว่าเดิม เมื่อการสร้างสรรค์เสร็จสิ้นข้าพเจ้ารู้สึกพอใจในระดับหนึ่ง เพราะโครงสีในภาพฝั่งกลางวันเป็นสีที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยได้ใช้ในงานชิ้นก่อนๆเลย ซึ่งโครงสีส่วนใหญ่จะเป็นสีเทาซึ่งผสมกับสีต่างๆ เช่น น้ำเงินเทา น้ำตาลเทา ฟ้าอ่อนเทา ฯลฯ

ผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างที่ 6 มาสร้างผลงานจริง โดยข้าพเจ้าเลือกมุมมองที่ทรุดโทรม ในชิ้นนี้ข้าพเจ้าให้คนเข้ามามีบทบาทในภาพพอสมควร ทำให้ดูแล้วไม่เหมือนกับชิ้นที่ 1

ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ขนาดของภาพนั้นยาวกว่าชิ้นแรกมาก ทำให้ดูแล้วรู้สึกว่างองค์ประกอบขาดจากกันมากเกินไป และโครงสีของภาพด้านกลางวันเหมือนกับด้านกลางคืนที่เป็นสีขาว เทา ดำ

ผลงานชิ้นที่ 3

เป็นการรวมกันของภาพร่างชิ้นที่ 7 และ 8 ข้าพเจ้าใช้องค์ประกอบส่วนใหญ่ในภาพที่ 8 แต่ได้ใช้ภาพด้านกลางคืนจากชิ้นที่ 7 ในภาพเน้นความประทับใจทั้ง 2 ด้านคือ แสงแดดที่สะท้อนวัตถุลงในน้ำกับแสงไฟสะท้อนแสงสีลงในน้ำ ข้าพเจ้าเชื่อมโยงองค์ประกอบโดยใช้วัตถุที่อยู่เบื้องหน้าเป็นตัวผสานทั้ง 2 ภาพให้กลมกลืนกัน ซึ่งเป็นงานที่ได้ตรงตามความรู้สึกของข้าพเจ้ามากพอสมควร

ผลงานชิ้นที่ 4

ข้าพเจ้าเลือกจากภาพร่างชิ้นที่ 13 โดยที่ข้าพเจ้าสลับกันในด้านกลางวันและกลางคืน ในภาพเน้นความประทับใจเช่นเดียวกับชิ้นที่ 3 องค์ประกอบเกิดจากภาพๆ เดียวแต่สลับด้านกัน ทำให้ดูแล้วเกิดการผสมกันได้ง่ายกว่าและให้โครงสร้างมีบทบาทน้อยลง โดยเพิ่มความสดใสของสีเข้าไปแทน

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะให้สำเร็จตามเป้าหมายนั้นควรมีขั้นตอนหรือวิธีการที่รอบคอบ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ในการทำงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าเริ่มด้วยการคิดแนวความคิดพร้อมกับกำหนดจุดมุ่งหมายและทำงานตามขั้นตอนที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาในช่วงต้นจนสำเร็จตามจุดมุ่งหมายมากที่สุดสมควร แต่ปัญหาย่อมเกิดขึ้นเป็นธรรมดาในการทำงานศิลปะ งานของข้าพเจ้ามีปัญหาที่ต้องแก้ไขคือเรื่องของรอยแปรงที่มีขนาดเท่ากันเกินไปจนดูแล้วซ้ำกันมากทำให้เกิดระยะใกล้-ไกล

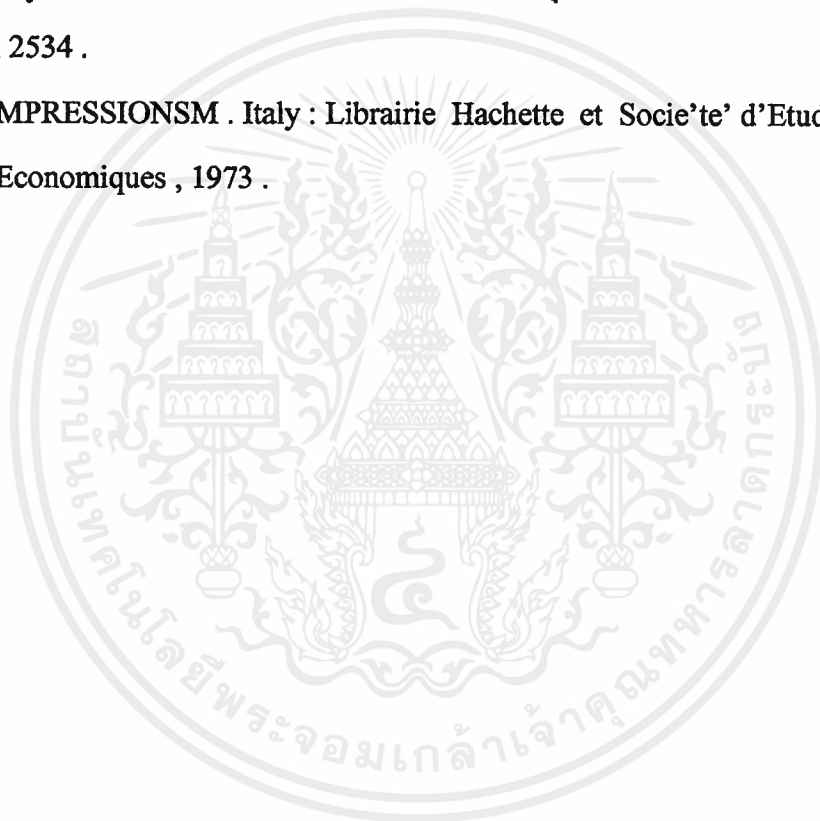
ในการสร้างสรรค์งานศิลปะข้าพเจ้าคิดว่าควรมีการไตร่ตรองให้ละเอียดถี่ถ้วน และควรให้เวลากับงานมากที่สุดสมควร ผลที่ได้รับจะปรากฏอยู่บนผลงานของเรานั้นเอง และผู้ดูงานจะทราบถึงความตั้งใจในการทำงานได้ว่ามีมากแค่ไหน

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาในช่วงต้นนี้คือบทสรุปของการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีขั้นตอนในการทำอย่างถูกวิธี

บรรณานุกรม

ศาสตราจารย์ชอุค นิ่มเสมอ . องค์ประกอบของศิลปะ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช , 2534 .

Re'alite's . IMPRESSIONSM . Italy : Librairie Hachette et Socie'te' d'Etudes et de
Publications Economiques , 1973 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ นายวิษณะ สุภนกร
เกิด 14 มกราคม 2517
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 216 สุวธานี ซ. 5 ถนน สุขุมวิท 2 แขวง คันนายาว
เขต บึงกุ่ม กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์